

Nr. 23.
9.
nóvbr.

Auglýsing

um

verzlunar- og siglinga-samning milli konungsríkisins Danmerkur
og konungsríkisins Spánar.

4. júlí f. á. hefur gjörður verið svofelldur verzlunar- og siglingasamningur milli Danmerkur og Spánar konungsríkja, og saminn á franska tungu:

Samningur.

Það er sameiginlegt áhugamál fyrir þeim, hans hátign Danmerkur konungi og hennar hátign Spánar drotningu, er ríkisstjórn hefur fyrir hönd hins tigna sonar síns, hans hátignar Don Alphonso konungs þrettánda, að styrkja vináttuböndin milli ríkja sinna, og hafa þau í því skyni að ljetta fyrir verzlunar- og siglinga-viðskiptum milli ríkja sinna og efla þau, ákveðið að gera með sjer samning, er að þessu lýtur, og hafa þau hvatt til þess umboðsmenn hvort fyrir sína hönd:

Hans hátign Dana konungur: Herra Johan Henrik Hegermann-Lindencrone, kammerherra, sjerstaklegan sendiherra og umboðinn ráðherra, kommandör af 1. stigi dannebrogss-orðunnar og dannebrogsmann, stórkross af norðurstjörnuorðu Svíaríkis, kórónuorðu Ítalíu, Kristsorðu Portúgals o. s. frv.,

Hennar hátign Spánar drotning, er fyrir ríkisstjórn er fyrir hönd hins tigna sonar síns, hans hátignar Don Alphonso konungs þrettánda: Don Sigismundo Moret y Prendergast, þingmann á ríkisþingi Spánar, stórkross af dannebrogss-orðu Danmerkur, Karls III. orðu Spánar, Mauritius- og Lazarus-orðu Ítalíu, heiðursfylkingu Frakklands, Osmanns-orðu Tyrkland, hinum rauða erni Prússlands, háskólakennara við háskólann í Madrid o. s. frv., ríkisráðherra.

og eptir að þessir menn höfðu gert hvor öðrum grein fyrir umboðum sínum, er reyndust góð og gild að formi, hafa þeir orðið ásáttir um greinir þær, er hjer fara á eptir:

1. grein.

Verzlunin skal fjáls vera milli Danmerkur og Spánar.

Befendtgørelse

Nr. 23.
9de
Novbr.

om

en mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Spanien affluttet Handels- og Skibsfarts-Konvention.

Under 4de Juli 1893 er der mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Spanien bleven affluttet følgende Handels- og Skibsfarts-Konvention, der er affattet i det franske Sprog.

Konvention.

Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hendes Majestæt Dronning-Regentinden af Spanien i Sin Høje Son, Hans Majestæt Kong Don Alphonso den Trettendes Navn i lige høj Grad befjælede af Dnsket om at knytte fastere de Benfabsbaand, som forene de to Stater, og i den Hensigt at lette og udvide Handels- og Søfartsforbindelserne mellem de to Lande, have besluttet at afflutte en dertil sigtende Konvention og have udnævnt til deres befuldmægtigede, nemlig:

Hans Majestæt Kongen af Danmark Hr. Johan Henrik Hegermann-Lindencrone, Kammerherre, overordentlig Gesandt og befuldmægtiget Minister, Kommandør af 1ste Grad af Dannebrogordenen og Dannebrogsmænd, Storkors af den svenske Nordstjerneorden, den italienske Kroneorden, den portugisiske Kristusorden o. s. v. o. s. v.

Hendes Majestæt Dronning-Regentinden af Spanien i Sin Høje Son, Hans Majestæt Kong Don Alphonso den Trettendes Navn, Don Sigismundo Moret y Prendergast, Cortesdeputeret, Storkors af den danske Dannebrogorden, af den spanske Carl III.s Orden, af den italienske Mauritius og Lazarus Orden, af den franske Vreslegion, af den tyrkiske Osmanie-Orden, af den preussiske røde Orn, Professor ved Universitetet i Madrid o. s. v. o. s. v., Statsminister,

Hvilke, efter at have forelagt hinanden deres Fuldmagter, i god og tilbørlig Form, ere komne overens om følgende Artikler:

Artikel 1.

Der skal være gensidig Handelsfrihed mellem Danmark og Spanien.

Enhver af de Høje kontraherende Parters Undersaatter skal have Ret til fri

Nr. 23. Sjerhver þegn hinna tignu semjenda á rjett á, í landi hins, að þjóna guði á þann hátt, er lög hans ríkis leyfa.
9. nóvbr.

2. grein.

Þegnar hinna tignu semjenda eiga rjett á, eptir eigin vild, að ráðstafa eignum þeim, sem þeir kunna að eiga í löndum hins, hvort sem þeir vilja ráðstafa þeim með gjöfum, sölu, skiptum, arfleiðslu eður á annan hátt, einnig eiga þeir rjett á að draga fjármuni sína út úr landinu án nokkurs afnáms. Enn fremur eiga þeir þegar annars ríkisins, er tilkall eiga til arfs í hinu ríkinu, rjett á að taka undir sig fjármuni þá, er þeir kunna að hafa eignast eptir erfðaskrá eða á annan hátt að erfðum, ef þeir fylgja reglum þeim, er lögin fyrirskipa, og greiða slíkir erfingjar eigi annað eða hærra erfðagjald en ríkisins eigin þegar greiða, er líkt stendur á fyrir þeim.

3. grein.

Þegna hinna tignu semjenda má eigi láta sæta neinu löghaldi í landi hins nje hepta ferð þeirra með skip sín, skipshafnir, vagna eða verzlunarvörur, hverju nafni sem nefnast, hvorki í þarfir nokkurs leiðangurs nje landsstjórnar þjónustu, nema gegn fyrirfram umsömdum skaðabótum. Þó skal mega krefjast af þeim flutninga (á farangri), en þá eiga þeir heimting á sömu borgun, sem landsmönnum sjálfum er ákveðin opinberlega fyrir slíkt af hlutadeigandi yfirvaldi í hverju umdæmi eða á hverjum stað.

4. grein.

Eigi má leggja annað eða hærra aðflutningsgjald á þær danskar afurðir náttúrunnar eða iðnaðarmuni, er taldir eru upp í skránni A, er fylgir samningi þessum, og til Spánar fara eða þeirra eyja, er undir það land liggja, beina leið, á landi eða sjó, en lagt er eða lagt verður á sams konar afurðir og iðnaðarmuni frá hverri annari þjóð.

5. grein.

Eigi má leggja annað eða hærra aðflutningsgjald á þær spænskar afurðir náttúrunnar eða iðnaðarmuni, er taldir eru upp í skránni B, er fylgir samningi þessum, og til Danmerkur fara, Íslands eða Færeyja, beina leið, á landi eða sjó, en lagt er eða lagt verður á samskonar afurðir og iðnaðarmuni frá hverri annari þjóð.

Um meðferð á vopnum og skotfærum fer, eins og hingað til, eptir því, sem segir í lögum og tilskipunum hvors ríkis um sig.

6. grein.

Danmörk og Spánn ábyrgjast hvort öðru, að ökkert annað land skuli eiga betri kjörum að sæta, að því er vörur snertir, í neyzlu þeirra, geymslu, útflutning að nýju, flutning gegnum landið, flutning milli skipa, og að verzlun til yfir höfuð. Það er og samkomulag, að þá er saltfiskur er fluttur beina leið úr einhverri danskri höfn til Spánar, þurfi honum eigi að fylgja skýrteini um það, hvaðan hann sje (uppruna-skýrteini). Ákvæði þessarar greinar snerta hvorki sjerstök hlunnindi, sem veitt eru eða veitt kunna að verða

Religionsøvelse paa den andens Territorium, overensstemmende med de respektive Nr. 23. Landes Love.

9de
Novbr.

Artikel 2.

De Høje kontraherende Parters Undersaatter skulle efter Forgodtbefindende ved Gave, Salg, Bytte, Testamente eller paa anden Maade kunne disponere over al Ejendom, som de maatte besidde i de respektive Territorier, og skulle uden Afkortning kunne trække deres Kapitaler ud af Landet. Paa samme Maade skulle de Undersaatter af den ene af de to Stater, som kunne arve Gods, der findes i den anden, kunne tage i Besiddelse det Gods, som maatte være dem tilfaldet efter Testament eller ab intestato, naar de iagttage de ved Lovgivningen foreskrevne Regler, og saadanne Arvinger skulle ikke være forpligtede til at erlægge andre eller højere Arveafgifter end dem, der i lignende Tilfælde maatte paahvile Landets egne Borgere.

Artikel 3.

De Høje kontraherende Parters Undersaatter skulle ikke kunne underkastes Beslaglæggelse eller tilbageholdes med deres Skibe, Besætninger, Bogne og Handelsvarer af hvilken som helst Art af Hensyn til nogen militær Ekspedition eller nogen offentlig Tjeneste, uden at der tilstaas de vedkommende en paa Forhaand aftalt Skadesersatning. Dog skulle de være undergivne Rekvizitioner til Transporter (Bagager), men i saa Fald skulle de have Ret til den Godtgørelse, som officielt er fastsat for Landets egne Borgere af den paagældende Myndighed i ethvert Departement eller paa ethvert Sted.

Artikel 4.

De danske Naturprodukter eller Fabrikata, der ere opregnede i det nærværende Konvention vedføjede Tableau A., skulle, naar de indføres til Spanien og tilliggende Der direkte ad Land- eller Søvejen, ikke undergives andre eller højere Indførselsafgifter end dem, der paahvile eller maatte komme til at paahvile nogen som helst anden Nations Naturprodukter eller Fabrikata af samme Art.

Artikel 5.

De spanske Naturprodukter eller Fabrikata, der ere opregnede i det nærværende Konvention vedføjede Tableau B., skulle, naar de indføres til Danmark, Island og Færøerne direkte ad Land- eller Søvejen, ikke undergives andre eller højere Indførselsafgifter end dem, der paahvile eller maatte komme til at paahvile nogen som helst anden Nations Naturprodukter eller Fabrikata af samme Art.

Reglerne for Behandling af Vaaben og Ammunition blive fremdeles at søge i de i de respektive Stater gældende Love og Reglementer.

Artikel 6.

Danmark og Spanien tilfjtre hinanden gensidig, at intet Land skal nyde en fordelagtigere Behandling i alt, hvad der angaar Vares Forbrug, Dplæggelse, Genudførsel, Transit og Omladning samt Handelen i Almindelighed. Ligeledes er man kommen overens om, at der ikke paahviler den til Spanien direkte fra en dansk Havn indførte Klipfisk nogen Forpligtelse til at være forsynet med Oprindelsescertifikat. Bestemmelserne i denne Artikel skulle ikke kunne komme til Anvendelse, for saa vidt angaar de

Nr. 23. nágrannaríkjum til þess að greiða fyrir verzlunarviðskiptum á landamærunum, nje skyldur
 9. þær, er tollsamningar við nágrannaríki kunna að leggja öðrum hvorum semjanda á herðar.
 nóvbr.

7. grein.

Apturborgun (drawback), er ákveðin er eða áveðin verður við útflutning spænskra afurða, svo og apturborgun við útflutning danskra afurða, má eigi vera hærri en svo, að samsvari bæjartolli (droits d'accise) eða neyzzlutolli innlendum, er lagður er á slíkar afurðir eða efni þau, er notuð eru við tilbúning þeirra.

8. grein.

Þá er vörur, er framleiddar eru í öðru hvoru landa þeirra, er hjer eiga hlut að máli, eru fluttar inn í hitt landið, má eigi leggja á þær hærri bæjartoll (droits d'accise) eða neyzzlugjald, en lagður hefur verið eða lagður kann að verða á samskonar vörur, er fram eru leiddar í landinu sjálfu.

Þó skal heimilt að hækka aðflutningsgjaldið að því skapi, er samsvarar kostnaði þeim, er tollálögur við aðflutning til bæja hefur í för með sjer og legst á hinn innlenda varning.

9. grein.

Á vörur, sem ekki eru framleiddar í Danmörku, en þaðan eru fluttar, land- eða sjóleið, til Spánar, má eigi leggja hærri aukatoll (surtaxe), en lagður er á samskonar vörur, er til Spánar eru fluttar á spænsku skipi frá hverju öðru landi í Norðurálfunni, og eigi eru fluttar beina leið.

Að því er snertir vörur þær, er ekki eru framleiddar á Spáni, en fluttar þaðan, land- eða sjóleið, til Danmerkur, áskilur Danmörk sjer rjett til að leggja á þær aukatoll (surtaxe), er samsvari þeim, er lagður kann að verða á aðfluttar vörur á Spáni, er þangað eru eigi komnar beina leið.

10. grein.

Þá er skip annars hins tigna semjanda koma til eða fara frá höfnum hins, skulu þau, hvort sem þau eru með seglfestu eða farm, og án tillits til þess, hvaðan þau koma eða hvert þau eiga að fara, í alla staði sæta hinum sömu kjörum og innlend skip. Ber þeim eigi, þá er þau koma, eða meðan þau dvelja þar, eða þá er þau fara, að greiða hærri vita-, skipa-, hafnsögu-, hafnar-, skipsdráttar eða sóttvarnargjöld eða önnur þessháttar gjöld, er hvíla á skipinu sjálfu, en innlend skip greiða, án tillits til þess, hvort gjöld þessi renna beinlínis í ríkissjóð eða til opinberra embættismanna, sveitarfjelaga eða hverskonar stofnana. Að því er snertir skipafesting, hleðslu og uppskipun á höfnum, í skipalagi, á innhöfnum og í hafnardældum, og að því er yfirleitt snertir hverskonar reglur og fyrirskipanir, er lagðar kunna að vera fyrir verzlunarskip, skipshafnir á þeim og um farma, þá er það samkomulag, að eigi skuli veita skipum, er sigla undir fána annars semjandans, nokkur þau einkarjettindi eða hlunnindi, er eigi sjeu einnig veitt skipum hins, þareð það er beggja vilji, að skip þeirra skuli einnig að þessu leyti njóta fullkomins jafnrjettis.

11. grein.

Ákveði samnings þessa eiga eigi við um það, er lýtur að strandferðum eða fiskiveiðum í landhelgi hjá hinum tignu semjendum. Þó er skipum annars semjandans, er

færffilte Indrømmelser, der ere eller i Fremtiden maatte blive tilstaaede Nabolande for Nr. 23.
at lette Grænsehandelen, og heller ikke for saa vidt angaar de Forpligtelser, der maatte 9de
paahvile nogen af de kontraherende Parter som Følge af en Toldforening med en Novbr.
Nabostat.

Artikel 7.

Drawback, som er eller i Fremtiden maatte blive fastsat ved Udførsel af spanske Produkter, saavel som Drawback ved Udførsel af danske Produkter skal ikke kunne sættes højere end, hvad der svarer til de indenlandske Accise- eller Konsumtionsafgifter, som hvile paa de nævnte Produkter eller paa de Stoffer, der anvendes ved deres Tilvirkning.

Artikel 8.

Der skal ikke paa Varer af nogen som helst Art, som have deres Oprindelse fra et af de kontraherende Lande, og som indføres til det andet, kunne lægges højere Accise- eller Konsumtionsafgifter end dem, som paahvile eller maatte komme til at paahvile lignende Varer af indenlandsk Produktion.

Dog skal Indførselstolden kunne forhøjes med et Beløb, der svarer til de Omkostninger, der ved Acciseystemet paaføres de indenlandske Produkter.

Artikel 9.

Varer, som ikke ere af dansk Oprindelse, og som fra dette Rige indføres til Spanien enten ad Landvejen eller ad Søvejen, skulle ikke kunne undergives højere surtaxo end den, der paahviler Varer af samme Slags, som ad anden Vej end den direkte indføres til Spanien fra ethvert andet europæisk Land med spansk Fartøj.

Danmark forbeholder sig paa sin Side Ret til at belægge Varer, som ikke ere af spansk Oprindelse, og som fra Spanien indføres til Danmark enten ad Landvejen eller Søvejen, med surtaxo svarende til den, der i Spanien maatte blive bragt til Anvendelse paa Indførsel, som finder Sted ad anden Vej end den direkte.

Artikel 10.

Naar en af de Høje kontraherende Parter^s Skibe ankomme til eller udgaa fra den anden Parter^s Havne i Ballast eller med Ladning, skulle de uden Hensyn til Stedet, hvorfra de ere afsjelede, eller hvortil de ere bestemte, i alle Henseender behandles lige med Landets egne Skibe. Saavel ved Ankomsten som under Opholdet og ved Afreisen have de ikke at betale andre eller højere Fyr-, Skibs-, Lods-, Havne-, Bugserings-, Karantæne- eller andre Skibet selv paahvilende Afgifter, af hvad Navn nævnes kan, og hvad enten de oppebæres paa Statens Vegne eller af de offentlige Embedsmænd, Kommuner eller Korporationer af en eller anden Art, end dem, der afkræves Landets egne Skibe. Hvad angaar Skibenes Fortøjning, Ladning og Losning i Havnene, paa Reden, i Zunderhavnene og Havnebasinerne og overhovedet med Hensyn til alle Formaliteter og Bestemmelser, som Koffardiskibe, deres Besætninger og deres Ladninger kunne være underkastede, er det vedtaget, at der ikke skal tilstaaes Skibe, der fare under den ene af de kontraherende Parter^s Flag, noget Privilegium eller nogen Gunst, som ikke ligeledes skal tilstaaes den anden Parter^s Skibe, da det er de to kontraherende Parter^s Villie, at ogsaa i denne Henseende deres Skibe skulle behandles paa fuldkommen lige Fod.

Artikel 11.

Bestemmelserne i nærværende Konvention finde ikke Anvendelse paa, hvad der vedrører Kystfarten eller Fiskeriet paa hver af de Høje kontraherende Parter^s Soterritorium,

Nr. 23. Bekendtgørelse af 9de Novbr. om en mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Spanien afflutet Handels- og Skibsfarts-Konvention.

Nr. 23. koma inn í hafnir hins og aðeins vilja skipa þar upp nokkrum hluta af farminum, heimilt, ef þau fullnægja lögum og fyrirskipunum hlutaðeigandi lands, að halda innanborðs þeim hluta farmsins, sem kann að eiga að fara til annarar hafnar innanlands eða utan, og flytja hann út aptur, án þess að þurfa að borga önnur eða hærri gjöld, en landsins eigin skip borga, er eins stendur á fyrir þeim. Það er og samkomulag, að slík skip skuli geta hafið hledslu sína í einni höfn, og haldið síðan áfram og bætt við og fullgert í annari eða öðrum höfnum í sama landi, án þess að þurfa að borga önnur gjöld en innlend skip.

12. grein.

Undanþegin lestar- og afgreiðslugjaldi í höfnum hvors hinna tignu semjenda um sig eru:

1. Skip, er koma til hafnar með seglfestu einni og aptur fara þaðan án annars.
2. Skip, er koma frá annari eða öðrum höfnum í sama landi, ef sannað verður, að þau hafi þegar greitt þessi gjöld.
3. Skip, er siglt er til hafnar með farm viljandi eða af því þau hafa beðið tjón, en fara út aptur án þess að eiga nokkuð við verzlun.

Þá er skip hefur orðið fyrir sjóskaða, verður það eigi talið til verzlunarstarfa, þó að vörum sje skipað upp og út aptur til þess að gert verði við skipið, eða þótt vörur sje fluttar úr einu skipi í annað, þegar hið fyrri er orðið óhaffært, eða þótt varið sje fje svo sem þörf er á til þess að sjá fyrir skipshöfninni, eða seldar sjóskemmdar vörur, ef hlutaðeigandi tollstjórn hefur veitt heimild til sölnunar.

13. grein.

Strandi spænskt skip við stendur Danmerkur eða danskt skip við stendur Spánar, skal þegar gefa verzlunarfulltrúanum í þeim landshluta vísbending um það, svo að skipstjórninn eigi því hægra með að fá hjálp til þess að koma skipinu á flot aptur undir umsjón og með fulltingi hlutaðeigandi yfirvalds.

Sje skipið ónýtt eða hafi skipshöfnin yfirgefið það, skal yfirvaldið ráðgast um við verzlunarfulltrúann, hvað gera skuli, til þess að gætt verði hagsmuna allra, er hlut eiga að máli, meðan verið er að bjarga skipi og farmi, þangað til eigendurnir eða fulltrúar þeirra koma til.

Engan toll skal greiða af vörum þeim, sem bjargað er, nema svo sje að þeirra sje neytt þar í landi. Þó skal eigi greiða toll af matvælum, sem bjargað er, en eigi verða seld, heldur varið til viðurværis handa skipshöfninni. Að því er snertir gjöld og kostnað, er björgun og geymsla skips og farms hefur í för með sjer, skal hið strandaða skip sæta sömu kjörum og innlent skip, er eins stendur á fyrir.

14. grein.

Danskir verzlunarfarendur (voyageurs de commerce, commis-voyageur), er ferðast um Spán fyrir verzlanir í Danmörku, skulu, að því er einkaleyfið snertir, sæta sömu meðferð og verzlunarfarendur hverrar annarar þjóðar; hið sama er og um spænska verzlunarfarendur, er ferðast um Danmörku.

Þá er notuð eru sýnishorn af tollskyldum vörum og þessir verzlunarfarendur flytja þau inn í landið, skal tollur sá apturkræfur, er af þeim skal greiða við innflutning þeirra, sje þess gætt að fylgja tollreglum þeim, sem nauðsynlegar eru því til tryggingar, að sýnishornin sjeu flutt út úr landinu aptur eða þeim skilað í geymsluhús tollstjórnarinnar.

Smidlertid kunne enhver af de kontraherende Parters Skibe, som indkomme i en af den anden Parts Havne, og som der kun maatte ønske at udløse en Del af deres Ladning, for saa vidt de holde sig vedkommende Lands Love og Anordninger efterrettelige, beholde den Del af Ladningen om Bord, som maatte være bestemt til en anden Havn enten i samme eller i et andet Land, og genudføre den uden at være nødt til at betale andre eller højere Afgifter, end Fartøjer under Landets eget Flag erlægge i lignende Tilfælde. Ligeledes er det vedtaget, at de samme Skibe kunne begynde at indtage deres Ladning i en Havn og fortsætte dermed i en anden Havn eller flere andre Havne i samme Land eller der komplettere deres Ladning, uden at være nødte til at betale andre Afgifter, end Landets egne Fartøjer.

Nr. 23.
9de
Novbr.

Artikel 12.

Fritagne for Tonnage- og Ekspeditions-Afgifter i hver af de Høje kontraherende Parters Havne ere:

1. Skibe, som efter at være indkomne i Ballast fra hvilket som helst Sted atter affejle i Ballast;
2. Skibe, der komme fra en eller flere Havne i samme Land, naar det godtgør allerede at have erlagt disse Afgifter;
3. Skibe, som efter at være indkomne med Ladning i en Havn enten frivillig eller paa Grund af Havari atter affejle derafra uden at have foretaget nogen Handelsforretning.

Som Handelsforretninger skal i Havaritilfælde ikke anses Varers Udfibning og Genindladning, der foretages, for at Skibet kan blive istandsat, deres Oversførelse om Bord paa et andet Skib i Tilfælde af, at det første er blevet usdygtigt, de nødvendige Udgifter til Besætningens Forsyning og Salget af havarede Varer, naar vedkommende Toldbestyrelse dertil har givet Bemyndigelse.

Artikel 13.

Indstrander et spansk Skib paa de danske Kyster eller et dansk paa de spanske Kyster, skal Konsulen i det Distrikt, hvor Strandingen har fundet Sted, øjeblikkelig underrettes derom, for at Skipperen lettere kan finde Midler til at faa Skibet flot under den stedlige Myndigheds Tilsyn og med sammes Bistand.

Er Skibet blevet Brag, eller er det forladt af sin Besætning, skal Øvrigheden raadføre sig med Konsulen om, hvilke Forholdsregler der er at tage for at varetage alle Interessers under Bjergningen af Skib og Ladning, indtil Ejerne eller deres befuldmægtigede komme til Stede.

De bjergede Varer skulle ikke svare nogen Told, medmindre de gaa over til Forbrug i Landet. Dog ville de bjergede Levnetsmidler, som ikke sælges, men tjene til Besætningens Underhold, være fritagne for at erlægge Told. Hvad angaar de med Bjergningen og Opbevaringen af Skib og Ladning forbundne Afgifter og Omkostninger, vil det strandede Fartøj være at behandle som et af Landets egne Fartøjer i lignende Tilfælde.

Artikel 14.

Danske handelsrejsende, som rejse i Spanien for Regning af et i Danmark etableret Hus, skulle med Hensyn til Bevillingen behandles som enhver anden Nations handelsrejsende, og samme Regel skal paa den anden Side gælde for spanske handelsrejsende i Danmark.

Af toldpligtige Varer, der tjene til Prøver, og som indføres af de ovennævnte handelsrejsende, skal Tolden, som bliver at erlægge ved Indførslen, kunne forlanges tilbagebetalt under Sagttagelse af de Toldformaliteter, som ere nødvendige for at sikre Varens Genudførelse eller Tilbagebringelse paa Toldpaphus.

Nr. 23.
9.
nóvbr.

15. grein.

Á meðan samningur þessi gildir, veitir Spánn, að því er snertir danskar afurðir náttúrunnar og iðnaðarmuni, er flytjast beina leið til eyjanna Cuba og Portorico, Danmörku rjett til að njóta góðs af öðrum dálki í hinni sjerstöku tollskrá fyrir ofan nefndar eyjar frá 25. apríl 1892, á meðan þessi tollskrá gildir.

16. grein.

Ákvæðin í 4. og 5. grein samnings þessa snerta eigi hlunnindi þau, er Danmörk hefur veitt eða veita kann Svíþjóð og Noregi, eigi heldur hlunnindi þau, er Spánn hefur veitt eða veita kann Portúgal.

17. grein.

Samningur þessi öðlast gildi, þegar er skipzt hefur verið á fullgildingum hans, og verður í gildi þangað til ár er liðið frá þeim degi, er annarhvor semjenda hefur sagt honum upp.

Samning þenna skal fullgilda og skal skipzt á fullgildingum svo fljótt sem unnt er.

Þessu til staðfestingar hafa báðir umboðsmennirnir ritað undir samning þenna í Madrid fjórða dag júlí mánaðar átján hundruð níutíu og þrjú og sett þar innsigli sín.

(Undirr.) J. Hegermann-Lindencrone.

(L. S.)

(Undirr.) S. Moret.

(L. S.)

Artikel 15.

Nr. 23.
9de
Novbr.

Spanien tilstaar Danmark for danske Naturprodukter eller Fabrikata ved direkte Indførsel til Verne Cuba og Portorico, saalænge nærværende Konvention forbliver i Kraft, at nyde godt af den anden Kolonne i den specielle Toldtarif for de nævnte Provinser af 25de April 1892, saa længe denne Tarif forbliver i Kraft.

Artikel 16.

Bestemmelserne i denne Konventions Art. 4 og 5 komme ikke til Anvendelse paa de Begunstigelser, som af Danmark ere eller ville blive tilstaaede Sverig og Norge, og heller ikke paa de Begunstigelser, som af Spanien ere eller maatte blive tilstaaede Portugal.

Artikel 17.

Denne Konvention skal træde i Kraft umiddelbart efter Ratifikationernes Udveksling og forblive gældende indtil Udløbet af et Aar fra den Dag at regne, da den ene eller den anden af de kontraherende Parter opfiger den.

Nærværende Traktat skal ratificeres og Ratifikationerne paa samme skulle udveksles snarest muligt.

Til Bekræftelse heraf have de respektive befuldmægtigede undertegnet nærværende Konvention i Madrid den Fjerde Juli Atten Hundrede og Tre og Halvfemsindstyve og paatrykt samme deres Vaabensegel.

(Undert.) **J. Hegermann-Lindencrone.**
(L. S.)

(Undert.) **S. Morct.**
(L. S.)

Nr. 23.

9.
nóvbr. Danskur vörur, er ákvæðin í 4. grein samnings þessa eiga við, þá er þær eru fluttar til Spánar.

Skrá A.

Múrlím, þaksteinar og tígulsteinar, leir- og terracotta-varningur, og postulín.	Niðursoðnar vörur (conserves) og sælgæti (confitures).
Kríólít.	Sykur, síróp og melasse.
Trje, bæði unnið og óunnið.	Ferskur eða verkaður fiskur (þar á meðal saltfiskur og hertur fiskur, fiskhrogn og lýsi).
Trje, sem notað er til að búa til úr pappír og pap, og pappír.	Sundmagar.
Skip og bátar.	Brennivín og vínandi (alcool, Sprit).
Mór og mómylsna.	Áfengir krydddrykkir (liqueurs, Likörer) og koníak.
Óhreinsaðar korntegundir, allar mjöltegundir og línsterkja (amidon, Stivelse).	Öl og ávaxtalögur (hydromel, Most).
Jarðepli og garðjurtir.	Litarefni og litir.
Smjör, ostur og mjólkurgerðar-varningur.	Allskonar glervarningur.
Leður, ósútaðar húðir og horn.	

Skrá B.

Spænskar vörur, er ákvæðin í 5. grein samnings þessa eiga við, þá er þær eru fluttar til Danmerkur.

Blý í stöngum.	Rúsínur.
Aðrir óunnir málmar.	Möndlur.
Málmblandingar (minerais, Erts).	Fíkjur.
Venjulegt salt.	Kastaníur.
Esparto (sparte).	Appelsínubörkur.
Korkur, unninn og óunninn.	Brennivín.
Korktappar, sem ekki eru málmvarðir.	Áfengir krydddrykkir (liqueurs, Likörer).
Hreinsað fiður.	Sardínur.
Olíuviðarolía í kerum.	Korntegundir.
— í flöskum.	Sykur.
Allskonar ferskir og þurkaðir ávextir og kálmeti, ótilgreint, hverjar tegundir.	Niðursoðnar vörur (conserves).
Appelsínur.	Lárviðarlauf.
Citrónur.	Vín í kerum } án tillits til þess, hve mikill
Vínber.	— í flöskum } vínandi er í því.

Tableau A.Nr. 23.
9de
Novbr.

Danske Varer, paa hvilke Bestemmelserne i denne Overenskomsts Art. 4 ere anvendelige ved Indførsel til Spanien.

Cement, Tag- og Mursten, Ler- og Terra-	Læder, raa Huder, Horn.
kottavarer og Porcellæn.	Konserver og Konfitterer.
Kryolit.	Sukker, Sirup, Melasse.
Træ, uforarbejdet og forarbejdet.	Grøst eller tilberedt Fisk (deri indbefattet
Træmasse til Fabrikation af Papir, Papper,	Klipfisk og Stokfisk, Fiskerogn og Tran).
og Papir.	Sundmader.
Skibe og Baade.	Brændevin og Spirit.
Tørv og Tørvemel.	Likører og Kognak.
Urensede Kornvarer, alle Sorter Mel og	Ol og Most.
Stivelse.	Farvestoffer og Farver.
Kartofler og Havesager.	Alle Slags Glasvarer.
Smør, Ost, Mejeriprodukter.	

Tableau B.

Spanske Varer, paa hvilke Bestemmelserne i denne Overenskomsts Art. 5 ere anvendelige ved Indførsel til Danmark.

Bly i Varer.	Rosiner.
Andre raa Metaller.	Mandler.
Erts.	Figner.
Almindeligt Salt.	Kastanier.
Sparto.	Drangefaller.
Kork, uforarbejdet og forarbejdet.	Brændevin.
Korkpropper uden Beslag.	Likører.
Rensede Fjer.	Sardiner,
Olivensolie paa Fad.	Kornvarer.
— paa Glasfer.	Sukker.
Alle Slags friske og tørrede Frugter og	Konserver.
Grøntsager uden Scerangivelse.	Laurbærblade.
Appelsiner.	Bin paa Fad
Citroner.	— paa Glasfer. } uden Alkoholgrænse.
Vindruer.	

Nr. 23.
9.
nóvbr.

Fullnaðargjörð.

Hinir undirrituðu, er í dag eru saman komnir til þess að undirskrifa verzlunar- og siglingasamning þann, er þeir hafa samið, hafa orðið ásáttir um eptirfylgjandi ákvæði, er vera skulu óaðshiljanlegur hluti sjálfs samningsins.

I.

Að því er snertir texta samningsins: Það er samkomulag, að alstaðar, þar sem í samningnum er talað um Danmörku, danskar hafnir og danskar vörur, þá skuli þar með talið Ísland, Færeyjar og hinar vestindisku eyjar Dana, og hafnir þar og vörur.

II.

Að því er snertir greinarnar 4 og 5: Það er samkomulag, að alstaðar, þar sem í greinum þessum er talað um Spán, spænskar hafnir og spænskar vörur, þá skuli þar með taldar hinar balearisku og kanarisku eyjar, og landeignir Spánverja á strönd Afríku, og hafnir þar og vörur.

III.

Að því er snertir greinarnar 4, 5, 9 og 15: Orðatiltækið »aðflutt beina leið« nær eigi aðeins til vörusendinga frá höfn til hafnar, heldur á það og við, þá er aðfluttum vörum fylgir rjettleiðis-faribrjef (connaissance direct, direkte Konossement).

Þessu til staðfestingar hafa báðir umbodsmennirnir ritað undir fullnaðargjörð þessa í Madrid fjórða dag júlímánaðar árið átján hundruð níutíu og þrjú, og sett undir hana innsigli sín.

(Undirr.) J. Hegermann-Lindencrone.
(L. S.)

(Undirr.) S. Moret.
(L. S.)

Þetta gjörist hjermeð öllum kunnugt, og hefur samningurinn fullgiltur verið og fullgildingum skipzt á í Kaupmannahöfn 10. ágúst þ. á.

Í stjórnarráði Íslands, 9. nóvember 1894.

J. Nellemann.

Ólafur Halldórsson.

Slutnings-Protokol.Nr. 23.
9de
Novbr.

Undertegnede, der i Dag ere traadte sammen for at sride til Undertegnelsen af den imellem dem affluttede Handels- og Skibsfarts Konvention, ere komne overens om følgende Erklæringer, der udgøre en uadskillelig Del af selve Konventionen.

I.

Til Konventionens Tekst. Det er vedtaget, at, hver Gang der er Tale om Danmark, danske Havne og danske Varer, skal deri ogsaa indbefattes Island, Færøerne og de dansk-vestindiske Der samt deres Havne og Varer.

II.

Til Artiklerne 4 og 5. Det er vedtaget, at, saa ofte der er Tale om Spanien, spanske Havne og spanske Varer, skal deri ogsaa indbefattes de baleariske og kanariske Der og Besiddelserne paa Afrikas Kyst med deres Havne og Varer.

III.

Til Artiklerne 4, 5, 9 og 15. Udtrykket „direkte indført“ omfatter, foruden Sendelser fra Havn til Havn, de Varer, der ankomme ledsagede af et direkte Konnossement.

Til Bekræftelse heraf have de respektive befuldmægtigede undertegnet nærværende Protokol i Madrid den Fjerde Juli Atten Hundrede og Tre og Halvfemsindstyve og derpaa anbragt deres Vaabensegl.

(Undert.) **J. Hegermann-Lindencrone.**
(L. S.)

(Undert.) **S. Moret.**
(L. S.)

Hvilket, efter at Konventionen er bleven ratificeret, og Ratifikationerne under den 16de August d. A. ere blevne udvekslede i Kjøbenhavn, herved bringes til almindelig Kundskab.

Ministeriet for Island, den 9de November 1894.

J. Nellemann.

Ólafur Halldórsson.